

ACC. NR M. 13690:1-2.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *folkskoll. Axel Hördén,*
Vallberga, Hedvigsdal
Härad: *Tingelstad* Berättare: *olika personer; se uppteckn.*
Socken: *Tingelstorp* Berättarens yrke: *bladens baksida!*
Uppteckningsår: *1954* Född år i

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Skåne och varulv. s. 1-2.

ACC. N:R M. 13690:1.

*Ingalatrogen om
Ingalatrogen bod.
då den sages*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nuförtiden finns inga varulvar, men förr i tiden var de mera "brukliga". - En varulv såg ut som en hund, som sprang på tre ben - det fjärde var "rompan". Varulven jagade nattetid efter havande kvinnor. Kunde han få deras "hjärteblod", så var han frälst från att vara varulv. En människa, som var varulv, visste om detta men kunde inte göra något åt det. Om dagen lade han märke till de kvinnor, som voro havande, och jagade dem om natten.

B.O. var en varulv. Han hade mycket hår i näsan men var f.ö. ej missbildad.

Om en havande kvinna kröp igenom en fölhinna för att förlossningen skulle gå lättare, så blev hennes barn en mara. /N.M. hade ej hört, att en varulv "kom till" på samma sätt./

Maran brukade rida hästarna om nätterna och då tova till deras man. Om morgnarna voro hästarna svettiga och deras man så hoptovad, att den knappast kunde redas upp.

ACC. N:R M. 13690:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Varulven var en hund, som sprang på tre ben. Maran var en kvinna.

Om man blev riden av maran, skulle man sätta papper i nyckelhålet, för då kunde hon inte komma ut. - Frans Dahlbeck /en smed å Bornholm, ofta på besök i Ingelstorp/ tala^{-de} om, att han hade gjort så en gång, och på morgonen satt en kvinna på sängkanten och grät.

Varulven var alltid riven i ansiktet, så man kunde alltid se vem som var en varulv. Nordin och jag såg tillsammans en varulv vid ån. Han håller alltid till vid vattensamlingar. Det var mörkt, men vi såg honom i alla fall!

Att det var varulven, kan jag gå ed på! Men han hörs inte mera av nuförtiden.